

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.37. S. Amandi vita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sigebertus vocatur, fuitque posteriore Sæculum VII
A.C. 630.
tempore Sanctitate quam Natalibus illustrior. Agebatur tunc annus Dagoberti regnantis octavus, id est, 630.

§. XXXVII.

S. Amandi Initia.

Sanctus Amandus in lucem editus fuerat Herbaugiæ prope Nannetum, quæ vit. c. x:
Civitas illa ætate urbibus Aquitaniæ accensebatur, quia ultra Ligerim posita. Pater ejus Serenus & Mater Amantia vocabatur, unde cognoscas, ex Familia Romana ortos. Ab unguiculis SS. Litteris apprime imbutum, & vix pueritiam egressum, Perfectionis desiderium permovit, ut relicta patria in Monasterium Insulæ Anserinæ, in Ora Territorii Pictaviensis prope Insulam Rejam situm, se reciperet, parente ipsius nullum non lapidem frustra movente, ut filium ad Sæculum reduceret. Ipse Turonem pervenit, ubi ad S. Martini Sepulchrum orans, a Deo petiit, ut nunquam posthac patriam videre daretur, sed semper de loco in alium locum peregrinando vitam transigere liceret. Ibi, abscissis sibi capillis, Ecclesiæ illius Clericis adscriptus est. Inde accepta Benedictione Abbatis & Fratrum Bituricas se contulit, ubi S. Austregisilus, illius Civitatis Episcopus, & S. Sulpicius illo tempore Archidiaconus

Sæculum VII nus perbenigne excepto Cellulam prope
A. C. 630. Ecclesiam construi curarunt. Ibi annis
 circiter quindecim cilicio tectus & ci-
 nere, jejunans, & solo pane hordeaceo
 & aqua victitans permanfit.

Romam postea profectus, cum ali-
 quando in Ecclesia S. Petri noctem oran-
 do transigere vellet, ab Ostiariis probro-
 se ejectus est; tum extra limina sedenti
 S. Petrus apparuit, exhortans, ut in Gal-
 lias reverteretur Fidem Paganis annun-
 ciaturus. Ille obediit, atque haud diu
 postea circa annum 626. Rex Clotarius
 Episcopique Ordinem Episcopalem, nul-
 la Sede collata, suscipere repugnantem
 compulerunt. Episcopus ordinatus in
 Territoriis Tornacensi & Gandavenfi Fi-
 dem Infidelibus prædicare cœpit, ex Bra-
 bantia autem juvenes captivos, quot-
 quot poterat, redimebat, quos deinde
 baptizatos diversis Ecclesiis Ministros
 dabat. Ex his aliqui Presbyteri, alii
 Abbates, alii Episcopi evaserunt.

6. II. Ad hæc usque tempora nemo Regio-
 nem Gandavensem Fidem prædicandi
 causa adire ausus fuerat, partim quod
 sterile admodum esset solum, partim quod
 Incolæ supra omnes alios Infideles fero-
 cirent. Ceterum præter Idola etiam
 Arbores adorabant. S. Amandus homi-
 num cœcitatem miserans, Acarium No-
 viodunensem, proximum illis locis Epis-
 copum,

copum, adit, rogatque, ut ad Regem Da-
 gobertum cito se conferens scripta man-
 data acciperet, quibus baptismum acci-
 pere recusantes compellerentur; idque
 executioni datum. Primum est hoc Pa-
 ganos cogendi exemplum, quod obser-
 vaverim, nam de Judæis unum alterum-
 ve retuli, & ipse Dagobertus edito Man-
 dato jussit, ut omnes, qui in Regno suo
 versarentur, S. Lavacro abluerentur. Id
 cum Regula superius a S. Gregorio tra-
 dita, Conversionem ad Fidem oporteri
 esse liberam, haud ita facile conciliare
 posse videtur. (*) S. Amandus accepto
 Regis Mandato, & Episcopi Benedictio-
 ne, Gandavenses animo imperterrito a-
 diit, sed incredibile est, quanta ibi per-
 pessus fuerit. Sæpe a foeminis vel agre-
 stibus ignominiose rejectus, sæpe verbe-
 ribus affectus aut in profluentem detur-
 batus. Ab illis ipsis, quos Prædicatio-

A a 4 nis

(*) Constans semper in Ecclesia fuit S. Gre-
 gorii Regula, quacum conciliari Facta hic occur-
 rentia possunt, si dicamus, S. Amandi mentem
 non fuisse Gandavenses ad Fidem suscipiendam
 cogere, sed potius exhibito Mandato ostendere,
 quod non voluntate privata, sed Auctoritate
 publica munitus ad prædicandum illis JESUM
 Christum venisset. At Judæi dicuntur compulsi;
 nempe ea conditione, nisi solum vertere mal-
 lent.

Sæculum VII
 A. C. 630.

S. Amandus.

Sup.
 XXXV. §.
 21. 22.
 Fred. 6. 64.

Sæculum VII nis Socios adsciverat, ob Regionis steri-
A. C. 630. litatem desertus, prædicare non cessa-
 bat, labore manuum suarum panem
 sibi comparans. Miraculum deinde edi-
 tum Barbarorum animos paulo tractabi-
 liores effecit. Cum Totto Francorum
 Comes Tornaci Præfectus pro Tribunali
 sedens furem ad mortem damnasset, pro
 vita rei deprecabatur Amandus, sed fru-
 stra; nam Judex latam Sententiam exe-
 cutioni dari jussit, & condemnatum
 patibulo affigi, ubi expiravit. S. Aman-
 dus extincti corpus in illud cubiculum,
 in quo orare adsueverat, transferri cu-
 ravit; tum ubi illuxit, aquam petiit. At
 fratres, dum aquam afferunt putantes,
 illa opus esse ad lavandum corpus, prius-
 quam sepeliretur, obstupuerunt, cum
 penes S. Amandum conspicerent Virum
 viventem, sedentem, & Episcopo collo-
 quentem. Is resuscitatum a mortuis la-
 vit, vulnera ita purgavit, ut nullum am-
 plius appareret indicium, & in domum
 suam redire jussit. Baldemontius, qui
 hoc factum narrat, dicit, se illud a Bono
 Presbytero accepisse, teste, ut ipse refe-
 rebat, cum miraculum patraretur, præ-
 sente. Hoc Prodigio vulgato, accurre-
 runt Incolæ rogantes demississime S. E-
 piscopum, ut se Christianos faceret. Suis
 manibus Tempia destruxerunt, & horum
 loco S. Amandus Ecclesias & Monasteria,
 Regis